

Nagovor predsednika Državnega sveta RS ob odprtju razstave »Trideset slovesnih srečanj na Sv. Jakobu«

Sreda, 18. 12. 2019 ob 19.30

Knjižnica Medvode

- **Spoštovane dame in gospodje,**
- **cenjeni župan Občine Medvode gospod Nejc Smole,**
- **cenjeni direktor knjižnice mag. Igor Podbrežnik,**
- **cenjeni gospod Janez Šušteršič iz Odbora Sv. Jakoba 1990,**
- **spoštovani razstavljalci in nastopajoči ...**

v veliko čast in priznanje mi je, da lahko v imenu Državnega sveta RS in drugega doma slovenskega parlamenta otvorim nocojšnjo razstavo ob 30. obletnici najbolj enotne in smelega odločitve Slovenk in Slovencev za samostojnost Slovenije.

Pred nami je praznični čas, torej nova enkratna priložnost, da malo upočasnimo svoj neusmiljen delovni tempo ter svoje misli usmerimo bolj vase. Vselej kritična ost teh misli najde zlasti v tem obdobju pot do bistva stvari, pa če nam je to všeč ali ne. In to velja tudi za politiko v najbolj širokem pojmovanju te besede. Politik mora služiti svoji državi, njenim državljanom, lastnim idealom na odprt, demokratičen in nevsiljiv način. Dosledno in brezkompromisno. A dejstvo je, da je realnost vse prej kot to in da se odnos ljudi do politike iz leta v leto slabša. Okrušeno zaupanje v politiko in politike je usodno načelo zdaj že temeljne stebre, na katerih je zrasla in se izborila slovenska država in z njo njena samostojnost, ki jo slavimo prav danes. Koliko močnih in naravnost čudovitih besed se skriva pod črko »S«: Slovenija, samostojnost, svoboda, suverenost, samozavest, solidarnost, strpnost, sožitje ... Se strinjate?

23. decembra 1990 je zbrana gruča nadobudnih ljudi pri cerkvi na Svetem Jakobu nad Medvodami verjela v te močne vrednote pod črko »S« in tako z navdušenjem pričakala rezultate plebiscita. Malo po polnoči se jim je na praznovanju pridružil celoten slovenski politični vrh. Plebiscitarna odločitev je preseгла sanje narodnega prebujenja ter v enotnosti prvič v zgodovini povezala pravzaprav vse Slovenke in Slovence kot narod, ki si zasluži svojo lastno državo. Kaj zasluži, zahteva in je zanjo pripravljen darovati tisto najbolj sveto – življenje. In tako kot se je porodilo rojstvo nove mlade Slovenije, tako se je krepila narodna samozavest ljudi, ne glede na starost, socialni položaj, spol in ideologijo v enosti in enkratnosti zgodovinskega trenutka, ki ga ne bomo nikoli pozabili. Vesel sem, da se je v fotografski objektiv Igorja Modica, Iztoka Pipana in Petra Košenine ujelo te trenutke zmagoslavja, enosti in več desetletnih druženj, in da smo lahko prav nocoj del te velike in nepozabne zgodbe.

Spoštovani,

tradicionalna praznovanja na Svetem Jakobu ob prazniku samostojnosti in enotnosti Slovenije so srečanja posebne vrste in pomena. Kot je preroško zapisal pesnik, ki ponosno nosi Slovenijo globoko v srcu in je tudi danes osebno z nami, gospod Tone Kuntner:

*»Srečamo se na poti na Goro,
na strmi, skalni, nevarni poti.
Ne ustavimo se in ne govorimo,
le dober dan, srečno pot si želimo.
In ko se srečamo zopet v dolini,
vemo, da smo prijatelji.«.*

Slovenija praznuje in prav je, da ji nazdravimo ter zaželimo le najboljše. Le združeni kot takrat, leta 1990, enotni v odločenosti, samozavestni v pogumu, smo lahko nepremagljivi in neprekosljivi tudi danes, kot ste v vabilu zapisali - trideset slovesnih srečanj kasneje. Na temeljih naše osamosvojitve je odgovornost države Slovenije, da nudi in zagotavlja dostojen in varen dom vsem svojim državljanom. In za to se je bilo, se je in se bo vredno boriti.

Srečno pot, Slovenija,

Srečno pot, prijatelji!